

Motion till riksdagen

1989/90:Bo39

av Inger Schörling m.fl. (mp)

med anledning av prop. 1989/90:49 om
ändrade regler för räntesubventioner för
hyres- och bostadsrättshus

Propositionen

I propositionen föreslås att den garanterade räntan höjs den 1 januari 1989 för vissa hyres- och bostadsrättshus. Förslaget är en följd av förslaget om sänkta marginalskatter för år 1990. Dessa leder till ökade bostadskostnader i egna hem. För att inte neutraliteten i fråga om kapitalutgifter skall försämrats mellan upplåtelseformerna bör räntesubventionerna för hyres- och bostadsrättshus begränsas.

Miljöpartiets förslag

Miljöpartiet anser att subventionerna på bostadsmarknaden måste begränsas kraftigt. Det samhällsstöd som skall finnas skall koncentreras till att göra det möjligt för familjer med låga inkomster och/eller stor försörjningsbörda att efterfråga en socialt acceptabel bostad. Stödet bör i så stor utsträckning som möjligt ges i generella former, som medger valfrihet för familjerna att själva styra sin konsumtion.

Boendekostnadsutredningen har visat att ränteavdrag och räntebidrag har en klar höglöneprofil, dvs att höginkomsttagarna är överrepresenterade bland dem som åtnjuter dessa stödformer. Dessa stödformer innebär också att stödet blir större ju större och dyrare bostaden är. Detta är inte förenligt med en strävan efter ett måttfullt och resurssnålt boende.

Miljöpartiet stöder därför i princip förslagen i samband med skattereformen och den nu aktuella propositionen, liksom i boendekostnadsutredningen att kraftigt reducera värdet av ränteavdrag och räntebidrag. Slutlig ställning till hur detta skall ske vill vi dock ta först inför den andra etappen av skattereformen 1991, då också boendekostnadsutredningens förslag skall vävas in i ett förslag till ett totalt reformerat bostadsfinansieringssystem.

I avvaktan på detta slutliga ställningstagande bör räntebidragen för 1990 ändras i takt med de ändringar av ränteavdragens värde som blir en följd av sänkta marginalskatter 1990. Eftersom miljöpartiet för 1990 föreslår en mindre sänkning av marginalskatterna än regeringen i inkomstlagen över 85 000 kr. innebär det att värdet av räntavdragen inte heller minskar lika

mycket. För att upprätthålla neutraliteten mellan olika boendeformer 1990 föreslår vi därför också en mindre höjning av den garanterade räntan än regeringen.

Mot. 1989/90
Bo39

Hemställen

Med hänvisning till vad i motionen anförts hemställer vi att riksdagen beslutar att de garanterade räntorna för ny- och ombyggnadslån höjs på följande sätt för tiden fr o m den 1 januari utöver vad som följer av gällande regler.

Hus färdigställda år	Höjning av den garanterade räntan, procentenheter
–1974	0,20
1975	0,25
1976–1983	0,40
1984–1985	0,25
1986	0,15

Stockholm den 28 november 1989

Inger Schörling (mp)

Kjell Dahlström (mp)

Gösta Lyngå (mp)

Claes Roxbergh (mp)